Doğan Kardeş

Sayı: 95 | 19 Ağustos 1968, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP KUZEY SEFERİ

2 YERYÜZÜNE YAĞAN FÜZELER ARAŞTIRMA MERKEZLERİNİ HAVAYA UÇURUYORDU. PROFESÖR HALGOD BU FÜZELERİN UZAYDAN GELDİĞİNİ SÖYLEYİNCE ATEŞTOP GİZLİ DÜŞMANI BULMA GÖREVİNİ ÜZERİNE ALDI...

ATEŞTOP'U BÜYÜK BİR GÖREV BEKLİYOR. DÜŞMANIN UZAYDA BİR YERDE OLDUĞU MALUM AMA, GÜNEŞ SİSTEMİNİN DIŞINDA DA OLABİLİR!

ATEŞTOP HAVALANDI...

UZUN YOLCULUK BAŞLAMIŞTI...

BU FÜZE PARÇASINI NİÇİN ALDIN, MAT?

PROFESÖR HALGOD'UN SÖZLERİNE İNANAMADIM DA ONDAN, VENUS! BİR TUHAF BAKIYORDU...

YARIM SAAT SONRA...

YANILMAMIŞIM! ÇABUK STİF'E SÖYLE, YERYÜZÜNE İNECEĞİZ. BUNDA BAŞKA BİR İŞ VAR!..

UZAYKENT'E İNDİLER.

BU DA NE DEMEK? NİYE GERİ DÖNÜNÜZ, STİF? KİMDEN EMİR ALDINIZ Kİ?

YAPTIĞIN KEŞFİ ANLAT KOMUTANA, MAT!..

BU FÜZE BOĞUŞ DENİLEN BİR MADDEDEN YAPILMIŞ. BU DA YERYÜZÜNDEKİ MADENLERİN KARIŞIMINDAN ELDE EDİLEBİLİR...

bakunin

PROFESÖR MAT'IN SÖZLERİ BAŞKOMUTANI ÇOK ŞAŞIRTMIŞTI. PROFESÖR HALGOD MU YANILIYORDU, YOKSA MAT MI? HER İKİSİ DE UZMAN OLDUKLARINA GÖRE HANGİSİNE İNANMAK GEREKİYORDU?

BUNU HALGOD'IN BİLMEMESİNE İMKÂN YOK, KOMUTANIM. BENCE O YANILMIYOR BİZİ YANILTMAK İSTİYOR!

YANİ YALAN MI SÖYLÜYOR?

TAMAM! YALAN SÖYLÜYOR. BUNUN NEDENİNİ BULMAK BİZE DÜŞÜYOR!

İNANILACAK ŞEY DEĞİL, ARAMIZDAN BİR BİLGİN BİZE BÖYLE OYUN OYNASIN!..

(Devamı son sayfada)

Kurduğu
en modern matbaalarda
yayımladığı
çeşitli mecmua,
kitap ve ansiklopedilerle
halkımızın
umumî bilgisinin
artmasına yardımcı
olan Banka:

YAPI ve KREDİ
BANKASI

(MORAN — 1511) — 100

Y4

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

19 Ağustos 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 657-95

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ★ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ★ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ★ Altı aylık: 12,5 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ★ Basıldığı yer: Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

bes kıtadan

İNGİLTERE'DE PLYMOUTH ŞEHRİ HAYVANAT BAHÇESİNİN 44. YILI — İngiltere'de Plymouth şehri Hayvanat bahçesinin 40. yıl dönümü münasebetiyle, idare bir çok ülkeden çeşitli hayvanlar getirmiştir. Gelişlerinin üçüncü günü yukarıda resimleri görülen zürafalar hayvanat bahçesi müdürünün kızı Gillian'ın elinden elma yemeye başlamışlardır. Hayvanlarla çok iyi anlaşan Gillian, «Doktor Dodolittle» adlı filmin hayvan terbiyeciliğini yapmıştı. ↑

MODERN OLİMPİYATLARIN KURUCUSU DE COUBERTIN'İN HEYKELİ DİKİLDİ

Modern Olimipatlar'ın kurucusu olan Fransız Baronu Pierre de Coubertin'in hatırasını anmak üzere Kış Olimpiyatları'nın yapıldığı Grenoble şehrinde bu ünlü kişinin bir heykeli dikilmiştir. De Coubertin'in heykelini heykeltraş G. Koch yapmıştır. Fotoğraf, heykelin Olimpiyat Komitesi Başkanı tarafından açılışını göstermektedir. ↓

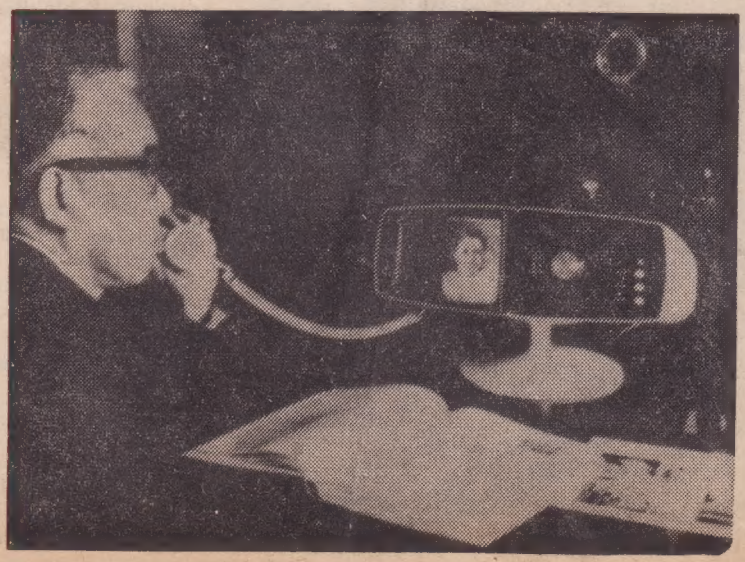

ALO! ALO! BENİ İYİ GÖRÜYOR MUSUNUZ?

Telefonda bir kimsenin yukarıdaki sözü sarfetmesi belki sizleri güldürebilir ama, «Toshiba» adlı bir Japon firması televizyon - Telefonları piyasaya çıkarmıştır. Çok geniş bir ilgi gören bu telefonlar normal şehir santralına bağlanmakta ve başkaca bir düzeni gerektirmemektedir. ←

DENİZLERİN DİBİNDE

1947 yılında İsveç'li bir keşif kurulunun, okyanus diplerini incelemek üzere yaptığı 15 aylık yolculukta akıllara durgunluk veren sonuçlar alındı.

Uzun ve tehlikelerle dolu bir inişin sonunda, kayalık, killi, kumsal ya da balçıktan bir bölgeye varıyoruz: Okyanusun dibi. Çevremiz zifirî karanlık. Suyun basıncı altında her geçen saniye biraz daha eziliyoruz. Görünürlerde ne bir güneş pırıltısı, ne de bir bitki izi var. Derinliği belki de 10,000 metreyi aşan bir deniz-altı çukurunda, çırılçıplak bir dünyadayız.

Denizlerin ta ilk doğuşuna raslayan çağlardan kalma bir su kitlesi bu. Ne azgın kasırgaların sürükleyişi, ne karşı konulmaz dalgalar, ne don tehlikesi, ne de sel gibi boşanan yağmurlar ona etki etmemiş. Çevresini saran yer kabuğundaki yer yer çatlamalar, kırılmalar, çökmeler dışında her şey eskisi gibi...

Denizin dibi incecik bir yer kabuğuna dayanıyor. Bu kabuk, küremizin içini dolduran erimiş kayaları ve yanar gazları örtmekte. Ama, hiç belli olmaz, bir de bakarsınız yarılıverir. Arasından, kızgın bir lâv seli, korkunç bir gürültüyle yukarılara fışkırır. Böyle bir durumda, yepyeni deniz volkanlarının meydana gelmesi işten bile değildir.

Coğrafyacılar, uzun bir süre, denizin dibini öyle uzun boylu girintisi çıkıntısı olmayan, uçsuz bucaksız bir düzlük sanmışlardı. Onlarca yalnız, İslanda adasından başlayıp Antarktika'ya kadar bütün Atlas Okyanusu'nu

★

Bilginler, denize özel sondaj araçları sarkıtarak, suların derinliğini, sıcaklık derecesini ve dipteki tabakaların niteliğini bulurlar.

kateden, uzun bir dağ zinciri biliniyordu. Denizlerdeki çöküntüler arasında başlıca bildikleri de, Filipin adaları yakınındaki Mindanao çukuru idi.

Nihayet 1947'de, İsveç'li bir keşif kurulu, okyanus diplerini incelemek üzere, on beş aydan fazla sürecek bir yolculuğa çıktı. Kurulun yaptığı her sondajdan, akıllara durgunluk verecek sonuçlar alınıyordu. Denizin dibi düz olmak şöyle dursun, yeryüzüyle ölçülemiyecek kadar baş döndürücü engebelerle kaplıydı. Hele Atlas Okyanusundan Büyük Okyanus'a geçilince, inişler ve çıkışlar daha da artıyordu. Buna karşılık Hint Okyanusu'nun dibinde ne dağlar, ne de vadiler vardı. Çamurdan ve kilden de iz yoktu. Burası, yalnızca donmuş lâvların meydana getirdiği sonsuz bir düzlüktü.

Sondajlar sonunda ortaya çıkan bir diğer ilgi çekici gerçek de şu idi: Denizlerin en derin bölümleri ortalarda değil, daha çok kıyılara yakın yerlerde bulunuyordu. Meselâ bunlardan Tuscarora çukuru, Japon adalarının burnu dibindeydi... Yine buna benzer derinliklere Alaska açıklarındaki Aleut adaları arasında, Antil adalarının çevresinde ve Güney Amerika'da, Horn Burnu'nun yakınlarında raslandı. Bu durum da açıkça gösteriyordu ki, adı geçen adalar, deniz-altı volkanlarının yüze çıkardığı kara parçalarıydı.

Hemen hemen bütün okyanus adalarının deniz altındaki volkanlar sonucunda doğdukları sanılmaktadır. Bununla birlikte, Atlas Okyanusu'nun tam ortasında, Brezilya ile Afrika arasındaki takımadaların nasıl oluştukları kesinlikle bilinmemektedir. Bu adacıklar, 400 metre uzunluğunda, kayalardan bir at nalı meydana getirirler. Su yüzündeki en yüksek tepeleri 18 metreyi geçmez. Buna karşılık kıyıları, dimdik yamaçlar halinde sulara gömülürler.

Okyanus adaları, öbür kara parçalarına göre uzun ömürlü sayılmazlar. Denizin dibine yaptıkları büyük basınç yüzünden her an çöküp kaybolabilirler. Mercan kayalıkları da böyle doğar.

OKYANUSLARDA EN DERİN ÇUKURLUKLAR

ATLAS OKYANUSU — Uzun bir sıradağlar grubu Atlas Okyanusu'nun dibinden kuzey-güney doğrultusunda uzanır. Atlas Okyanusu'nun hemen hemen ortalarına raslıyan ve kıyılara paralel olarak uzayan bu dağlar yer yer deniz dibinden 2.000 m.'ye kadar yükselir. En derin yeri Porto Rico adasının kuzeyindeki Porto Rico çukurluğudur (8.525 m.).

BÜYÜK OKYANUS — Büyük Okyanus'un dibinde de büyük sıradağlar uzanır. Hawai Adaları 2.300 km. uzunluğundaki bir dağ zincirinin en yüksek noktasıdır. Büyük Okyanus'un orta bölgesinde uzanan bu dağlarla birlikte bütün bu okyanusaltı sıradağlarının acayip bir özelliği vardır: Dağlar koni biçiminde olup dorukları düzdür. Büyük Okyanus'un en derin noktası Marianna adalarının güneybatısındaki Marianna çukurluğudur (11.521 m.).

HİNT OKYANUSU — Hint Okyanusu'nun bellibaşlı özelliği denizaltı engebelerinin çok az oluşudur. Sadece batıda kuzey-güney doğrultusunda uzanan bir dağ zinciri vardır. Madagaskar adası bu dağ zincirinin bir ucunu meydana getirir. Hint Okyanusunun tabanında güneydoğuya doğru uzanan geniş volkanik yaylanın en doğusunda da Cava çukurluğu bulunur (6.983 m.).

GARİP ama GERÇEK

ARAÇ KULLANAN KUŞLAR

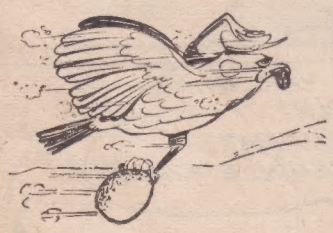

Mısır akbabası denilen bir cins akbaba 1,5 kg. a yakın büyüklüktekî devekuşu yumurtalarını gagasıyla tuttuğu taşlarla vurarak kırar. Yumurtaya raslayan 6 - 12 vuruş bu işi yapmaya yeter. Ne yazık ki akbaba zahmetinin sonunda ele geçirdiği ziyafetin çoğu zaman tadını çıkaramaz. Bu kadar becerikli olmıyan diğer cins akbabalar yumurtanın basına üşüşür. O da en önce aldığı birkaç yudumla yetinmek zorunda kalır. Bu akbabaların bir devekuşu yumurtası bulunca 50 metre uzaktan bile gagalarında taş getirdikleri görülmüştür.

DENİZ KIZLARI

Belden yukarısı insan, belden aşağısı balık şeklinde olan denizkızları hakkında çok eskiden beri anlatılan efsaneler vardır, ama şimdiye kadar denizkızı yakalayan çıkmamıştır.

Okyanuslarda «Manatee» veya deniz ineği adında bir memeli hayvan yaşar. Ön yüzgeçleri kol gibi uzamıştır. Yassı, geniş bir kuyruğu vardır. Bu memeli hayvan soluk almak için başını sık sık sudan çıkarır. Bazan disileri yüzgeçleriyle yavrusunu tutarak suyun yüzüne çıkar. Uzaktan bunların başını görenler insana benzetebilirler. Belki eski zamanlarda gemiciler bu benzerlik yüzünden deniz kızlarını gerçekten gördüklerini sanmışlardır.

NASRETTİN

bakunin

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

MAHKEMEDE

Hasan Çokbilir, komşusunu dava eder. Hakime:

— «Komşum Mehmet bana su aygırı diyerek hakaret etti, hakim bey» der. Hakim :

— «Ne zaman?» diye sorar. Hasan Çokbilir bir süre kafasından hesap ettikten sonra cevap verir:

— «Üç yıl önce hakim bey...»

— «İyi ama o zaman aklınız nerede idi?»

— «Ah hakim bey, düne kadar hiç su aygırı görmemiştim ki?..»

KİTAPLIKTA

Kitaplıkta bir okuyucu diğerine yaklaşıp :

— «Affedersiniz efendim, okuduğunuz kitap yere düştü.» diyerek adama kitabını uzatır. Adam hiç bir telaş eseri göstermeden:

— «Çok teşekkür ederim. Okumaya o kadar dalmışım ki farketmedim.»

ATICILIK

MEXICO 68

Ateşli silâhlarla hayvan avlamak, bir hedefe ateş etmek için yapılan spora «atıcılık» denir.

Atıcılık, insanların doğuşu ile başlamış, yıllar ilerledikçe gelişmiştir. Ama spor haline gelmesi ancak 19'uncu yüzyılda olmuştur. O yüzyılda özellikle İngiltere ve Amerika'da atıcılık sporu iyice rağbet bulmuştur. 1896'da ilk modern Olimpiyat programına serbes silâh, otomatik tabanca, serbes tabanca (50 m. uzaklığa atış) yarışmaları yapıldıktan sonra, atıcılık günümüze kadar bütün Olimpiyat Oyunları'nda yer almıştır.

Ülkemizde atıcılık (bu spora baltrap da denir) yarışmaları ilk defa İstanbul Bölgesinde yapılmıştır. Baltrap sporunu yurdumuza ilk getiren Bulgaristan göçmeni olan Niyazi Kızıltepe'dir.

Atıcılarımız uluslararası alanda yalnız Akdeniz Oyunlarında yarışmalara katılmışlardır. 1955 yılında Barcelona'daki İkinci Akdeniz Oyunları'na katılan atıcılarımız dereceye girememişlerdir.

Günümüz Olimpiyat Oyunları programında yer alan atıcılık yarışmaları şu kategoriler üzerinden yapılmaktadır:

1) Serbes (Tüfek): Bu atışta yarışmacılar hedefe ayakta nişan alırlar. Kullandıkları tüfek yivli ve setlidir ama hafiftir.

2) Serbes (Tabanca): Bu atışta da yarışmacılar hedefe ayakta desteksiz olarak nişan alıp atış yaparlar.

3) Havaya atış: Tüfekle yapılan bu yarışmada, yarışmacılar havaya doğru fırlatılan hedeflere nişan alıp vurmaya çalışırlar.

4) Yatarak atış: Yiv ve setli tüfekle yapılır. Yarışmacılar hedefe yatarak nişan alırlar.

5) Üç pozisyonda atış: Tüfekle yapılır. Yarışmacı, serbes, destekli ve yatarak hedefe atış yapar.

6) Otomatik tabanca ile atıs da serbes olarak yapılır ve yarışmacı tetiğe bastığı zaman kurşunlar otomatik olarak boşalır.

7 YANLIŞ

2'NCİ RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Soldaki kulenin damı daha yüksek. 2) Aşağıda soldaki su birikintisi daha geniş. 3) Hintli fakirin sarığının serbes kalan ucu daha kısa. 4) Fakirin beşiğinin sağındaki yaprak kümelerinin biri eksik. 5) Yılanın dili gözükÜyor. 6) Sağdaki Hintli'nin kemeri daha geniş. 7) İlerde sağda ağaçların arasında, beyaz bir ağaç gövdesi görülüyor.

KAPTAN ve çocukları Edi ve Büdü

15

by R. Dirks

14-21

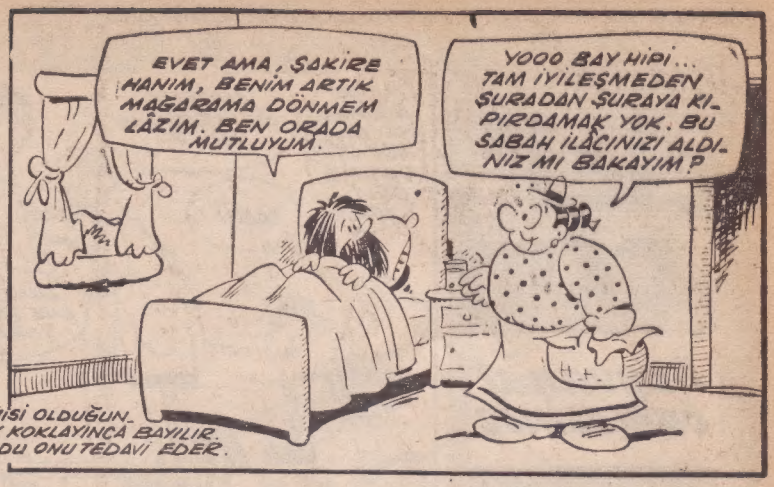

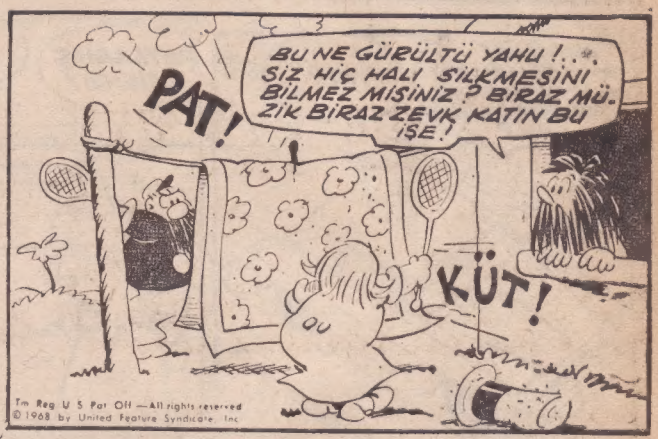

çiçi can

hayvanat bahçesinde

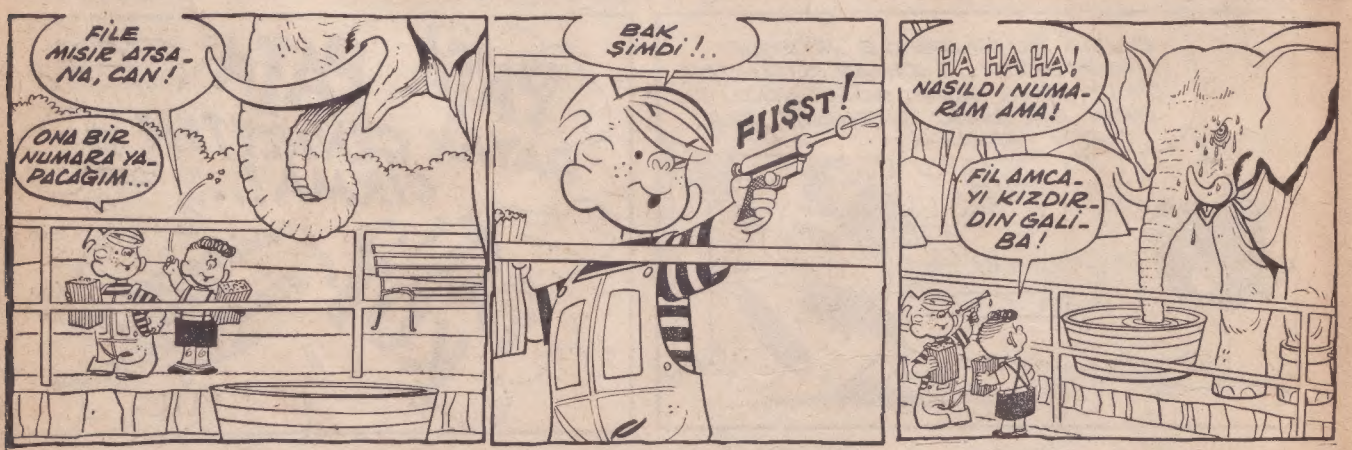

Yalnızım

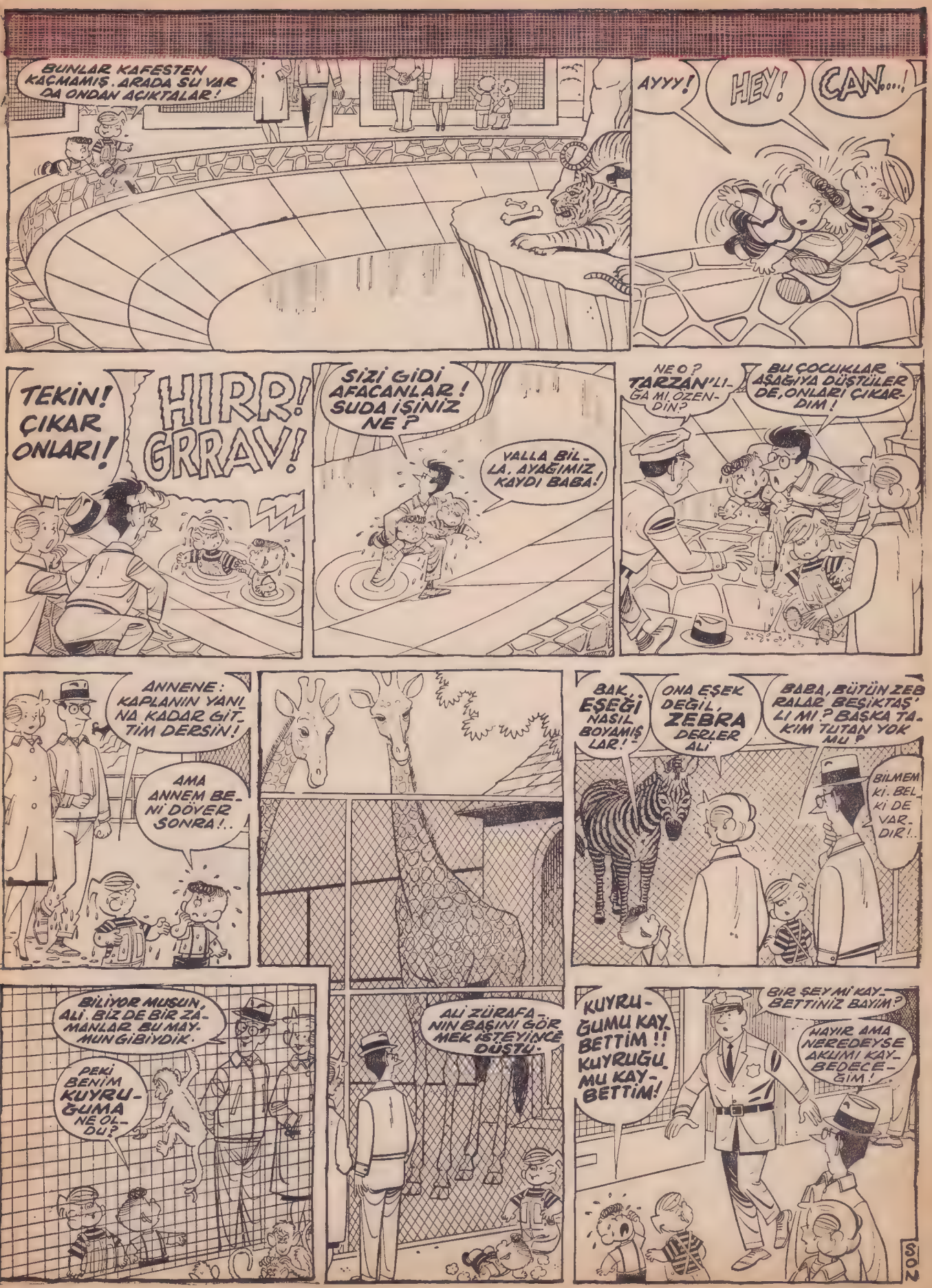
BUNLAR KAFESTEN KAÇMAMIŞ. ARADA SU VAR DA ONDAN AÇIKTALAR!
AYYY!
HEY!
CAN...!
TEKİN! ÇIKAR ONLARI!
HIRR! GRRAV!
SİZİ GİDİ AFACANLAR! SUDA İŞİNİZ NE?
YALLA BİLLA, AYAĞIMIZ KAYDI BABA!
NE O? TARZAN'LIĞA MI ÖZENDİN?
BU ÇOCUKLAR AŞAĞIYA DÜŞTÜLER DE, ONLARI ÇIKARDIM!
ANNENE: KAPLANIN YANINA KADAR GİTTİM DERSİN!
AMA ANNEM BENİ DÖVER SONRA!..
BAK, EŞEĞİ NASIL BOYAMIŞLAR!
ONA EŞEK DEĞİL, ZEBRA DERLER ALİ
BABA, BÜTÜN ZEBRALAR BEŞİKTAŞ'LI MI? BAŞKA TAKIM TUTAN YOK MU?
BİLMEM Kİ. BELKİ DE VARDIR!..
BİLİYOR MUSUN, ALİ. BİZ DE BİR ZAMANLAR BU MAYMUN GİBİYDİK.
PEKİ BENİM KUYRUĞUMA NE OLDU?
ALİ ZÜRAFANIN BAŞINI GÖRMEK İSTEYİNCE DÜŞTÜ.
KUYRUĞUMU KAYBETTİM!! KUYRUĞUMU KAYBETTİM!
BİR ŞEY Mİ KAYBETTİNİZ BAYIM?
HAYIR AMA NEREDEYSE AKLIMI KAYBEDECEĞİM!
SOZ

TRANSFER AHMET

Ataryemez rakibi Papatyaspor'u acı bir yenilgiye uğratmıştı : 15 - 0. Sarı - beyazlıları asıl düşündüren Suadiye maçıydı... Eğer onlara da açık farkla yenilirlerse bütün yaz alaylarından kurtulamazlardı...

Yazan: **FİKRET ARIT**

Ertesi gün iki takım karşılıklı olarak Papatyaspor alanında yerlerini aldıkları zaman saat 16'yı 15 geçiyordu. Her kalenin ardında on, onbeş kişilik guruplar halinde karşı takım taraftarları çocuklar kümelenmişti.

Papatyaspor oyuncuları sarılı-beyazlı formaları, bembeyaz donları, sarılı-beyazlı çorapları, ile papatyalar gibiydiler. Futbol ayakkabıları tertemizdi.

Ataryemezliler ise tam bir giyim karışıklığı içindeydiler. Santrafor oynayan Ahmet'in üstünde yalnız pantolon vardı. Üstü çıplaktı. Ayaklarına kirli, eski lâstik ayakkabılar giymişti. Öbür çocukların kiminde atlet vardı, kimisi de Ahmet gibi soyunmuştu. Ayakkabıları türlü türlüydü. Kaleci oynayan Kenan gene bir gün önceki lâcivert süveterini giymişti.

Şişmanca bir çocuk ortada durmuş saatine bakıyordu. Birden ağzındaki düdüğü öttürdü. Ahmet önündeki topu sağa açtı. Sağaçık yakaladı. Sürmeğe başladı. Sonra ortaladı. Papatyaspor'lular daha ne olduğunu anlayamadan top Ahmet'in ayağından kalenin sol alt köşesini buldu. Hakem düdüğünü öttürdü. Santrayı gösterdi.

Papatyaspor'un sarı süveterli kalecisi topu almaya giderken, kale ardında kümelenmiş Ataryemez taraftarları ellerini ağızlarına boru yaparak bağırmaya başladılar:

«Ya ya ya, şa şa şa
Ataryemez çok yaşa...»

Hakem başlama düdüğünü öttürünce, o da Ahmet gibi santrafor oynayan Papatyaspor kaptanı topu sağaçığa verdi. Sağaçığın dokunduğu top ayağından açıldı. Çocuk ikinci defa topa dokunmak fırsatını bulamadı. Ataryemez solaçığı topu kaptığı gibi onun yanından sıyrılıp geçti. Topu Ahmet'e verdi. Ahmet sağ beki çalımladı. Kaleci ile karşıkarşıya geldi. Ayağını bosa salladı. Kaleci onun ayağını salladığı yöne yattı. Ahmet de topu öbür yana vuvarladı.

Santra yapılınca Papatyaspor kaptanı topu bu sefer solaçığa verdi. O beklemeden bir burun vurdu. Ataryemez sağaçığı topu kaptı. Biraz sürüp kaleye kuvvetli bir şut çekti. Papatyaspor sol beki, yüzüne doğru gelen topu önlemek için ellerini kaldırdı. Top ellerine çarptı. Hakem düdüğünü öttürerek koştu. Penaltı yerinde durdu. Ahmet topu penaltı yerine koydu. Gerildi.

Ataryemez taraftarları hep bir ağızdan bağırıyorlardı:

«Üç üç üç... Üç üç üç...»

Hakem düdüğünü öttürdü. Ahmet koştu. Topa vurdu. Top sol direğin içine çarparak kaleye girdi.

Papatyaspor'lular beş dakikada yedikleri üç golle şaşkına dönmüşlerdi. Her santradan sonra top hemen Ataryemez'lilerin ayağına geçiyor, en çok üç pastan sonra da Ahmet'in vuruşu ile gol oluyordu. Bu süre içinde top bir defa bile eline gelmemiş olan Kenan arkadaşlarına bağırdı :

— «Biraz da buraya şut çekin, ne olur.»

Hakem birinci devrenin sonunu bildiren düdüğü çaldığı zaman Ataryemez : 8 - Papatyaspor :0 idi.

Ataryemez'liler sanki hiç top oynamamışlar gibi hoplaya-sıçraya, Kenan'ın koruduğu kalenin arkasındaki dut ağacının altına bıraktıkları eşyalarını almağa giderlerken; Papatyaspor oyuncuları da, düşünceli düşünceli kulübe doğru yürüyen kaptanın yanına koştular. Sağaçık:

— «Ercan, yiyecekler bunlar bizi» dedi. «Eğer toparlanmazsak en azından sekiz tane daha atarlar.»

Ercan boynunu büktü :

— «Ne yapalım Osman?»

— «Geri oynayalım. Kalenin önünde toplanalım hep.»

Kutlu atıldı :

— İleri çıkabildik mi sanki hiç?»

— «Şut fırsatı vermeyelim... İki kişi yalnız o santraforu tutsun.»

Kaleci :

— «Hemen bitiveriyor kalenin önünde» dedi.

Ercan çok tasalıydı :

— «Asıl Suadiye maçını düşünüyorum ben.»

Osman sordu :

— «Nesini düşünüyorsun?»

— «Onlara da yenilirsek, artık bütün yaz alaylarından kurtulamayız.»

Çocuklar onayladılar :

— «Kurtulamayız...»

— «Canımızı çıkarırlar...»

— «Rezil ederler bizi...»

Osman sordu :

— «Çaresi var mı?»

Ercan durdu :

— «Ben birşey düşünüyorum.»

Çocuklar sordular :

— «Ne düşünüyorsun?»

— «Kurtarır mı bizi?»

Ercan garaj kapısına doğru yürüdü :

— «Gelin, konuşalım.»

Hep beraber garaja girdiler...

★

İkinci devreye Papatyaspor'lular başladılar. Osman, Ercan'ın verdiği pasa bir şut yapıştırdı. Top taça kadar gitti. Ataryemezliler taç atmağa hazırlanırken, onlar da hep beraber geri çekildiler.

Taçtan gelen topu Ahmet aldı. Karşısında kimse gö-

Ahmet ayağını boşa salladı... Kaleci onun ayağını salladığı yöne yatınca Ahmet, öbür ayağıyla Ataryemez'in ilk golünü yaptı.

MİNE DORA
Ankara 22 Ağustos 1958

SELİM ÖZKAYA
İzmit 20 Ağustos 1960

bu hafta doğan KARDEŞLER

ORVILLE WRIGHT (Dayton - 19 Ağustos 1871)

İlk uçağı yapan iki Amerika'lı kardeşten biridir. Kardeşi Wilbur ile birlikte yaptığı uçakla, 17 Aralık 1903 günü, uçmayı başardı. 1948'de öldü. Motörlü uçağı ilk defa icat etmiş ve kullanmış oldukları için, Wright Kardeşler, havacılığın babası sayılırlar.

FİGEN EKİCİ
İstanbul 24 Ağustos 1958

GÜNDÜZ KILLIOĞLU
Antalya 24 Ağustos 1958

OKTAY ORUÇHAN
Ankara 20 Ağustos 1954

SİNAN ÇAKIR
Ankara 24 Ağustos 1963

FEVZİ SAYAN
İzmir 20 Ağustos 1954

İLKER SAĞLAMER
Eskişehir 22 Ağustos 1957

GÜNŞELİ ÇONGAR
İstanbul 25 Ağustos 1960

SEDAT TANYERİ
İstanbul 24 Ağustos 1961

ORHAN MANGUT
İstanbul 23 Ağustos 1958

GÖNÜL ŞEN
Ankara 25 Ağustos 1957

HALÜK ORAL
Sivas 22 Ağustos 1957

SOLMAZ AKSOY
Samsun 25 Ağustos 1958

remeyince, topu stop edip baktı. Papatyasporlular kalenin önünü doldurmuşlardı. Ahmet gülümsedi. Topu biraz sürüp kaleye kuvvetli bir şut çekti. Havadan gelen top üst direğe çarpıp dışarı çıktı. Ahmet takım arkadaşlarını topladı :

— «Bunlar müdafaa oyunu yapacaklar. Hiç kaleye sokulmaya uğraşmayın. Uzaktan çekin. Korner yaptırmağa bakalım. Golleri, kornerden gelen toplarla yaparız.»

Papatyaspor'un avut çekişini Ataryemez sağ beki kesti. Ahmet'e pas verdi. Ahmet biraz top sürüp Papatyaspor'luların kümelendikleri yere kuvvetli bir şut çekti. Top bir oyuncunun ayağından falso aldı. Kornere çıktı. sağ bekin çektiği korneri Ahmet kafa ile gole çevirdi.

Ataryemez kalecisi Kenan kalenin içine uzanmış, sağ dirseğini yere, başını da avucuna dayamıştı. Gözleri kapanır gibi oluyordu. Birden silkinip doğruldu:

— «Uyuyacağım yahu» diye söylendi. «Böyle de oyun olur mu? Bir top gelmiyor.»

Bakındı. Maçın başında kendi olduğu kalenin arkasında kümelenen çocuklardan kimse yoktu şimdi. Onlar da öbür kalenin ardında toplanmış olmalıydılar. Topun kazara bile uğramadığı bir kalenin ardında işleri neydi?

Kenan ayakkabılarını çıkardı. Kale direğine tırmandı. Üst direğe çıkıp oturdu. Ayaklarını sallandırdı. Fakat dar direk üstünde dengesini yitirdi. Yere atladı. Bir, iki gezindi. Sonra gidip kale direklerinden birinin dibine oturdu. Sırtını ve başını direğe dayadı. Gözlerini yumdu. İçi geçmişti ki sol yanına düşer gibi oldu. Hemen uyandı.

O sırada uzun bir düdük çaldı. Ataryemezliler birbirlerine sarılıp santraya koştular. Bir yandan da Kenan'a el ediyorlardı. Kenan fırladı. Santraya koştu :

— «Maç bitti mi?»

Ahmet güldü :

— «Bitti ya... Senin haberin yok mu?»

— «Uyumuşum... Usandım bomboş durmaktan...»

— «İyi yaptın.»

— «Kaç oldu?»

— On beş...»

— «On beş mi?»

Ahmet seslendi :

— «Sıraya girin arkadaşlar...»

Çocuklar sıralandılar. Ahmet komut verdi :

Üç defa bir yana, üç defa da öbür yana «Sağol» diye bağırdılar. Eşyalarının olduğu kalenin ardına doğru yürüdüler. Ataryemez taraftarları kıyameti koparıyorlardı :

«Ya ya ya, şa şa şa»
Ataryemez çok yaşa...»

(Devamı var)

Tarzan
10 TARZAN, UYUŞTURUCU MADDE TİCARETİ YAPAN AVRUPALIYLA HESAPLAŞIP İYİ YÜREKLİ AFRİKALI YERLİLERİ ONUN VE ADAMLARININ ELİNDEN KURTARIP TEKRAR ORMANINA DÖNMÜŞTÜ...

TARZAN, BİR ARA ORMANDA DOLAŞIRKEN BİR ŞEY GÖRDÜ.
O NE ÖYLE?
ÇATIR!

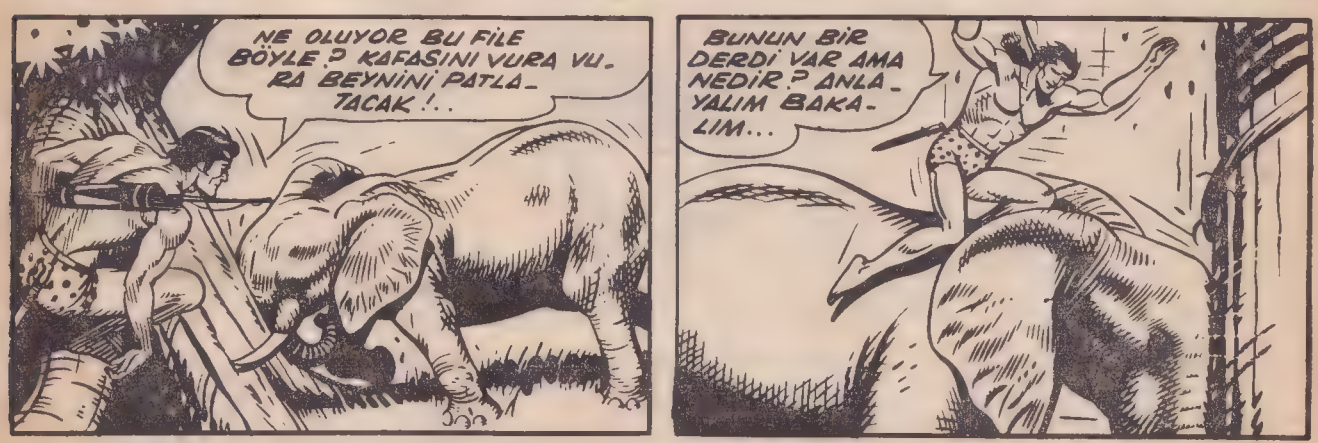
NE OLUYOR BU FİLE BÖYLE? KAFASINI VURA VURA BEYNİNİ PATLATACAK!..
BUNUN BİR DERDİ VAR AMA NEDİR? ANLAYALIM BAKALIM...

HEY! NE OLUYOR BU FİLE?
9-4-1852
ALLAHTAN ÜSTÜME BASIP DA ÇİĞNEMEDİ BENİ...
ACI ACI İNLİYOR. MUHAKKAK BİR YARASI, BİR DERDİ VAR BU HAYVANIN!

DEK DE FAZLA YAKLAŞMAYA GELMEZ, CAN HAVLİYLE SALDIRABİLİR...
SAĞ ÖN AYAĞINDA BİR ŞEY VAR... ONU YERE BASMIYOR!
ONU YA ÇEKTİĞİ ACIDAN KURTARMALI VEYA ÖLDÜRMELİYİM!
YOKSA, CAN ACISIYLA BİRÇOK ZAVALLI İNSANI VE HAYVANI RAHATÇA ÖLDÜREBİLİR.
9-11-1853
EVVELÂ ORAYA BURAYA KOŞMASINI ÖNLEMELİYİM!
BİRAZ SONRA.
İP TAMAM! ŞİMDİ ONU YAKALAMAYA BAKMALI...
JOHN CELARDO
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.
DEVAMI VAR.
BOŞ YERE UĞRAŞMA DOSTUM... BEN SANA İYİLİK YAPMAK İSTİYORUM.

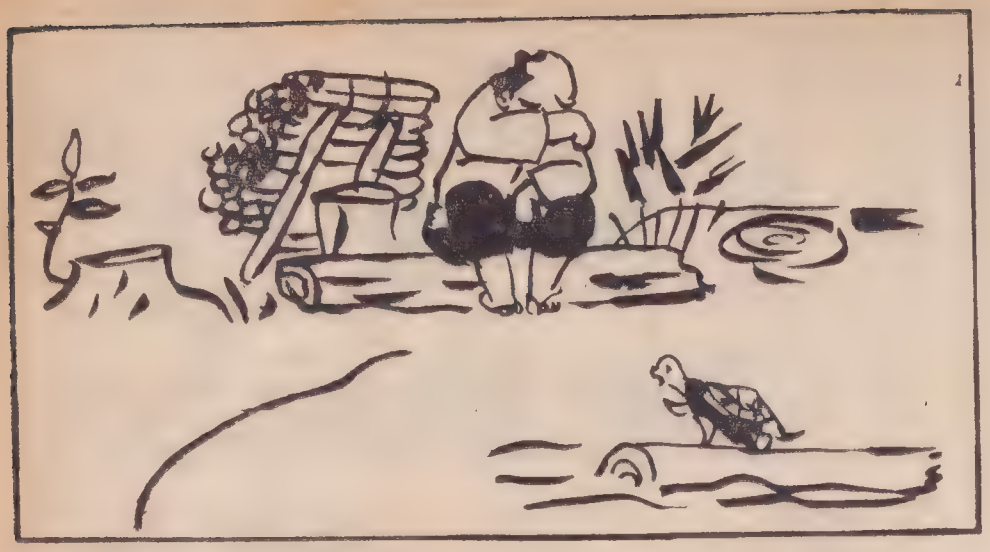

BİR JAPON MASALI

ŞARKI SÖYLEYEN KAPLUMBAĞA

Bir zamanlar Japonya'da biri çalışkan, biri tembel iki erkek kardeş yaşarmış. Bütün gününü tarlada çalışmakla geçiren çalışkan kardeş, bir yandan da hasta annesine bakarmış. Yorgunluktan hiç şikâyet etmez, hep gülümsermiş. Tembel kardeş ise bütün gününü çimenlere uzanıp uyumakla tüketirmiş. Tek yaptığı iş arada bir çiçek toplamakmış. Öteki kardeşin aksine hiç iyi kalpli değilmiş. Yüzü de hiç gülmezmiş. Çalışmayı sevmediği için para kazanamaz, her zaman annesinin güçlükle biriktirdiği paraları istermiş. Geceleri de kasabaya gidip bu paraları hesapsızca harcarmış.

Bir bahar sabahı çalışkan kardeş:

— «Anneciğim odun toplayıp kasabada satmam gerek. Zira akşama yiyecek bir şeyimiz yok!» demiş ve ormanın yolunu tutmuş.

Ormana gelince topladığı odunlardan bir küme yapmış. Sırtına alıp kasabaya gitmiş. Bütün gün sokak sokak dolaşmış. Odunlarına bir tek alıcı bile çıkmamış. Yükünü alıp evine dönmeye karar vermiş.

Bir yandan yükünün ağırlığı, bir yandan akşama yiyecek birşey olmamasının üzüntüsüyle ormana kadar gelmiş. Her öğle yemek yediği gölcüğün yanına odunlarını indirmiş. Bir kütüğün üstüne oturup ağlıyormuş. Ama öylesine üzgünmüş ki elinden ağlamaktan başka birşey gelmiyormuş. İşte tam o sırada:

— «Neden ağlıyorsun?» diye bir ses duymuş.

Adam etrafına bakınmış, kimseyi görememiş.

Ses devam etmiş:

— «Sil, burnunu sil.»

Adam:

— «Neredesin?» deyince, ses:

— «Hemen yanındayım,» demiş.

Etrafına bakınan adam gölde yüzen bir tahtanın üstündeki bir kaplumbağadan başka birşey görememiş. Kaplumbağa:

— «Sana seslenen benim», deyince, şaşıran adam:

— «Kaplumbağalar konuşmaz ki,» demiş. Kaplumbağa:

— «Ben hem konuşurum, hem de şarkı söylerim.» demiş.

Adam büsbütün şaşırmış:

— «Şarkı da mı söylersin?»

Kaplumbağa:

— «Burnunu sil, ağlamayı bırak da, niye ağladığını anlat.» demiş.

Adamcağız başına gelenleri anlatmış.

Kaplumbağa:

— «Şimdiye kadar hep sen beni besledin. Şimdi sıra bende,» demiş.

Adam:

— «Ben mi seni besledim?» deyince, kaplumbağa:

— «Tabii,» demiş. «Burası senin öğlenleri yemek yediğin yer değil mi? Sen gidince kalanlarla da ben dovuyordum. Şimdi seni besleme sırası bana geldi.»

Adam:

— «Ben seni mi yiyeceğim?» demiş.

Kaplumbağa:

— «Hayır,» demiş. «Beni kasabaya götüreceksin. Ben şarkı söyleyeceğim. Halk da sana para atacak.»

Adam hâlâ inanamamış:

— «Sahiden şarkı söyleyebilir misin?» demiş.

Kaplumbağa:

— «Dinle bak,» deyip şarkısına başalmış.

Pek de iyi söylemiyormuş. Ama bir kaplumbağa şarkı söylemeye başlayınca iyi veya kötü söylediğine kim bakar.

Adam:

— «Çok güzel,» demiş. Kaplumbağayı alıp kasabaya geri dönmüş.

Herkes kaplumbağayı hayranlıkla seyrediyormuş. Hiçbiri de ömürlerinde şarkıcı bir kaplumbağa görmemişler. Şarkı bitince kaplumbağayı ve arkadaşını para yağmuruna tutmuşlar. Paraları toplayan adam bol bol yiyecek alıp kaplumbağa ile birlikte evine dönmüş.

Hasta annesi yiyecekleri görünce çok şaşırmış. Adam başına gelenleri annesine anlatmış. O anlatırken kaplumbağa da bir yandan başını sallayıp adamı doğruluyormuş. Tembel kardeşi gelip de bütün yiyecekleri bitirince bütün neşeleri sönmüş. Bir yandan yiyor, bir yandan da:

— «Hiç de çok para kazanamamışsın. Kaplumbağayı bana ver de nasıl para kazanılır öğreteyim.» diyormuş. Çalışkan kardeş:

— «Kaplumbağamı sana verirsen alıp kaçarsın.» demiş.

Bu sözler tembel kardeşi çok kızdırmış. Kaplumbağayı kaptığı gibi kasabanın yolunu tutmuş.

Kasabaya gelince etraflarına toplanan halk önce paraları atmışlar sonra beklemeye başlamışlar.

Adam, kaplumbağaya:

— «Haydi başla şarkına.» demiş.

Ama kaplumbağadan bir tek ses çıkmamış.

Fena halde hırslanan adam kaplumbağaya bağır-

mış, çağırmış, vurmuş. Hayvancağız kabuğuna çekilmiş yine de hiç sesini çıkarmamış.

Toplananlar önce gülmüşler. Ama alelade bir kaplumbağa getirip onları kandırdı diye:

— «Bu basbayağı bir kaplumbağa. Bizleri kandırdın. Paralarımızı geri ver!..» diye bağrışmaya başlamışlar.

Adam:

— «Dün dinlediğiniz aynı kaplumbağa idi.» dediyse de kimse onu dinlememiş.

Tekrar kaplumbağanın kabuğuna vurup:

— «Söyle, şarkı söyle!» diye bağırmış. Bakmış ki olmuyor. Bu sefer yalvarmaya başlamış:

— «Ne olur bir tek şarkı söyle,» diye.

Kaplumbağadan yine hiç ses çıkmamış. Bu defa toplananlar:

— «O nasıl zavallı hayvanı dövüyorsa biz de onu dövelim!..» demişler.

Adamı yakalayıp dövmeye başlamışlar. Kendisini koruyacak kabuğu da olmadığı için iyice canı yanmış. Şehrin kapısına kadar döve döve götürüp bırakmışlar. Onlar adamla uğraşırken kaplumbağa da kafasını kabuğundan çıkarıp doğruca çalışkan kardeşle annesinin evine yollanmış.

Eve gelince:

— «Fena adam gitti.» demiş. «Kasabada bir güzel dayak yedi. Üstelik de kasabadan kovuldu. Buraya dönmeye cesaret edemez artık.»

Annesiyle kardeşi bu habere üzülmüşler. Bir yandan da ondan kurtulduklarına için sevinmişler.

Kaplumbağa:

— «Sizinle yaşayabilir miyim?» demiş ve ilâve etmiş:

— «Zaten şarkı söyleyip konuştuğum için öteki kaplumbağalar beni kendilerinden saymıyorlar. Size para da kazanırım.»

İyi kalpli adam ve annesi:

— «Tabii bizimle oturabilirsin. İster para kazan, ister kazanma biz seni çok sevdik.» demişler.

O günden sonra birlikte mesut ömür geçirmişler.

Kağıt Eğlence

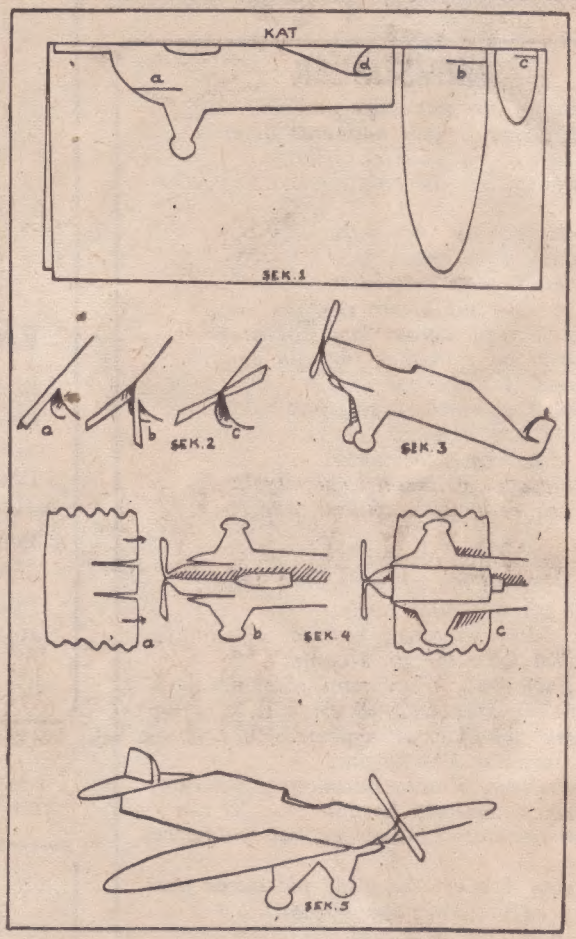

UÇAK

ŞEKİL 1. Kare seklinde bir kartonu katlayın. Katı üste getirin. Uçağın gövde, kanat ve kuyruğunu çizip kesin. a, b, c, d yarıklarını da kesin.

ŞEKİL 2. Gövdenin önündeki uzantıyı ikiye ayırın ve c deki pervane sekline sokun.

ŞEKİL 3. Gövdenin iki katı biraz açılır ve bu şekil verilir.

ŞEKİL 4. Kanadın katını açıp iyice düzeltin. Kanattaki yarıkları, gövdenin a harfiyle gösterilen yarıklarına geçirin. Burada c sekli kanatların orta kısmının gövdeye nasıl geçtiğini alt taraftan göstermektedir.

ŞEKİL 5. Kuyruk parçasını açıp düzeltin. Bunu da d yarığına geçirin. Uçağınız böylece bitmiş olur.

BULMACA

SOLDAN SAĞA : 1) Kıpırdadıkça renkleri ve dalgaları değişen. 2) Anası olan. Kalın değnek. 3) Çöl ortasında bitkili alan. Tersi saçsız. 4) Başkan. Sinemalarda filmin her gösterilisine verilen ad. 5) Canlılarda hastalık niteliğinde olan yumru. Ateş haline gelmiş odun ya da kömür parçası. İse'nin kelime sonuna eklenmiş şekli. 6) Yetkin, eriskin. K harfinin okunuşu. 7) Yemekleri öğütmeye yarıyan dislerin ortak adı. Bilgin. 8) Tersi artırma. Eşyayı parlatan kimse. 9) Araya girme yüzünden zor duruma düşen. 10) Çocuk dilinde kötü. Olmamış.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1 Doğurmak. 2) Kısa zaman. Rütbesiz asker. Sivas iline bağlı bir ilçe 3) Tersi «Korkunç» lakabıyla anılan bir Rus çarı Kar veya buz üzerinde kaydırılan tekerleksiz taşıt 4) Amerika'nın en kuzeydeki 49. eyaleti. Tersi, isim. 5) Eskiden yazıdaki mürekkebi kurutmak için üzerine dökülen çok ince ve renkli bir çeşit kum Kesilen ağacın yerde kalan kütük dibi. 6) Çağa uygun olma durumu. 7) Başına k harfi getirilirse eskiden işaret vermede kullanılan bir çeşit davul olur. Tersi bir erkek adı. 8) Tersi geniş misafir odası. Duvarcı aletlerinden. 9) Geniş koltuk. Pencerelere takılır. 10) Dans çeşidi. Çevik kuvvetlerle düşman ülkesine yapılan saldırı.

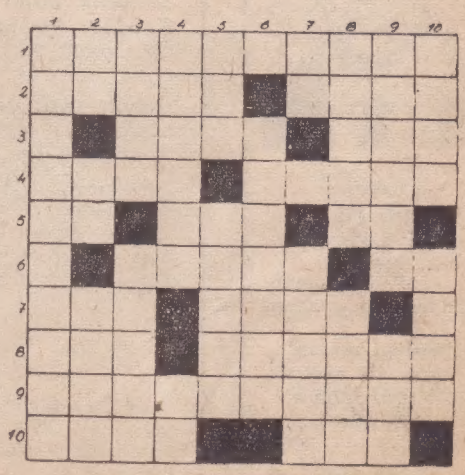

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) MARMARA. İL. 2) EN. İYELİK. 3) RİO. AFET. 4) İBNİSİNA. 5) NALLAMA. UR. 6) OLAMAZ. ELA. 7) RIFAT. UF. 8) KLAN. SS. 9) TAO. ALTO. 10) İZMİR. TUZ.

YUKARIDAN AŞAĞAYA: 1) MERİNOS. Tİ 2) ANİBAL. BAZ. 3) ONLAR. OM. 4) Mİ. İLMİK. 5) AY. SAAFLAR 6) RE. İMZAAL. 7) ALANA. TNT. 8) İFA. OT. 9) İKE ULUS. 10) TARAFSIZ.

OKUYUCU KÖŞESİ

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» NIN İLK ELEMESİNDE BEĞENİLEN ŞİİRLER

Doğan Kardeş'in 16 Eylül 1968 pazartesi akşamına kadar sürecek olan BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI kardeşlerimiz arasında çok geniş ilgi görmektedir. Büyük Şiir Yarışması servisimize hergün yüzlerce mektup gelmektedir.

Yarışmaya gelen şiirler arasında yapılan elemede yazı kurulumuzca beğenilen şiirleri bu sayfada yayımlamaya devam ediyoruz. Yarışma sonunda şiir şampiyonlarımız, bu ilk elemeyi kazananlar arasından seçilecektir.

TRAFİK

Yayaların rahatça
Geçtiği kaldırımdan,
Gidiyorum her
sabah,
Okuluma korkmadan.

Yollardaki ışıklar,
Yolcuya yol gösterir,
Taşıtların yoluna
Emniyet, düzen
verir.

ZEKİ OZGEN
(Yahya Kemal Caddesi, 7/A - 4 Yenimahalle ANKARA)

MEVSİMLER

Toplanmış bir gün, dört mevsim;
«İçimizde en faydalı hangimiz bizim?»
Diye ortaya bir soru atmışlar,
Hünerlerini bir bir anlatmışlar...

1

İlkbahar gelmiş önce dile,
Başlamış sayıp dökmeye;
Onca en faydalı kendisi.
Demiş: «Var mı benim gibisi?»
Şu sıcak yaza, berbat kışa bakın;
Bu gelen de sonbahar olmasın sakın!..
Tamam! Mutlaka odur.
Yağmuru, çamuru, rüzgârı pek boldur.
Halbuki ben ilkbahar,
Hem ılık, hem tatlıyımdır.
Benimle açar gelincikler, papatyalar,
Ben gelince ortalık cennete döner.»

2

Sözü yaz almış, demiş:
«Bendedir en bol sebze, en bol yemiş;
Bende girer okullar tatile;
Kışın çalışanlar yazın koşarlar eğlenmeye.
İnsanları kucaklar güzel deniz;
Ona kavuşanların sevincini görseniz!..
Bütün gün kumlarda güneşlenilir,
Kırlarda piknikler düzenlenir.
Altın sarısıdır başaklarım,
Aç kalırsınız, olmasa harmanım, hasadım;
Yormayın kendinizi boşuna,
Benim faydam sizinkilerden kat kat fazla.»

3

Sonbahar bunları duyar da hiç durur mu?
Açmış ağzını, yummuş gözünü:
«Sen bana bir baksana!
Sonbahar derler bana...
Morlara bürünmüş dağlarım,
Üzüm dolu bağlarım.
Senin kurak bıraktığın toprağı ben
Yağmurlarımla sularım.
İncir, elma, kestane, ayva,
Bendedir binbir çeşit meyva.
Kalmam hiçbirinizden aşağı,
En yararlı mevsim bilin sonbaharı...

4

Gelmiş yaşlı baba kış,
O da sakin birşeyler anlatmış.
Ama diğer üç mevsim gibi
Kendini en üstün sanmamış.
Demiş: «Ne yalan söliyeyim,
Öyle uzun boylu hünerim yok benim,
Kar kış oyunları, ocak safaları bir yana,
Yılbaşı'nı ben getiririm!

MÜBECCEL AKMAN
(Acıbadem, Yıldızbakkal Bedrettin Sokak Esen Palas, 5/3 - İST.)

HÜSEYİN TOSUN
(Çiftehavuzlar, Bağdat Cad. 242/5 — İSTANBUL)

BABAMA

Küçücük otomobiline bindin,
sana el salladık bahçeden.
Ardından sular döktük,
Dualar ettik.
Ablamın gözleri yaşardı,
Benim içim bir tuhaf kabardı.
Sonra telgrafını aldık.
Bilemezsin, nasıl sevindik.
Hemen kanatlanıp yanına
uçtuk.

BANÛ CEYLAN
(Zühtüpaşa Mah. Meram So. 3/2, Kızıltoprak - ANKARA)

İLKBAHAR

Heryer yemyeşil olunca,
Kırlangıçlar uçuşunca,
Koyunlar yavru yapınca,
Anlarım ki geldi bahar.

Sarı, beyaz papatyalar,
İp atlıyor küçük kızlar,
Leylekler yuva yapar,
Anlarım ki geldi bahar.

Menekşe, sümbül lâleler,
Kırlarda mavi mineler,
Uçuşuyor kelebekler,
Anlarım ki geldi bahar.

Bilmece Bildirmece

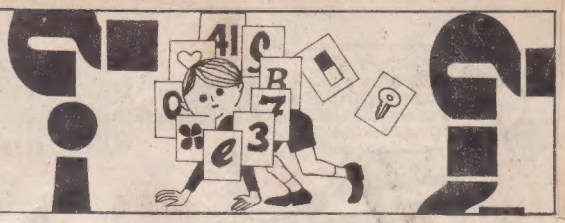

BU KORKUNÇ BİLMECEYİ ÇÖZÜNCEYE KADAR KİMSE BİR ŞEY BİLMESİN. HALGOD'U BULALIM ÖNCE!
EVET, İŞİN DÜĞÜM NOKTASI O!..
PROFESÖR HALGOD KUZEY AMERİKA'DAKİ ARAŞTIRMA MERKEZİNE DÖNMÜŞTÜ.
İŞTE, KARLI DAĞLAR... HEPSİ DE HALGOD GİBİ SOĞUK!..
GEREKİRSE BİZ ONU ÖYLE ISITIRIZ Kİ, TER DÖKMEYE BAŞLAR!
ATEŞTOP HAVADAN GÖZLEME BAŞLAMIŞTI...
İŞTE HALGOD'UN ÜSSÜ.
ŞU DÜZLÜĞE İNEBİLİRİZ SANIRIM!
BU SIRADA HALGOD'UN ÇALIŞMA ODASINDA...
İKİ GÜN İÇİN BİR YERE GİDİYORUM, MİSS WATSON...
PEKİ EFENDİM.
GÜNAYDIN PROFESÖR. NEREYE GİDİYORSUNUZ?
ŞEY... WASHİNGTON'A...
HALGOD'UN TEK KİŞİLİK UÇAĞI ÖNCE GÜNEYE GİTTİ, SONRA YÖN DEĞİŞTİRDİ...
ATLAS OKYANUSUNA DOĞRU UÇMAYA BAŞLADI.
ÇABUK ARKASINA DÜŞELİM!
GENE YÖN DEĞİŞTİRDİ. NEREYE GİTTİĞİNİ ANLAR GİBİYİM...
KUZEY KUTBUNA DOĞRU GİDİYOR, STİF!
HALGOD'UN UÇAĞI, KAYAKLARINI İNDİRİP BUZLARIN ÜSTÜNE KONDU.
İŞ GİTTİKÇE ANLAŞILMAZ BİR HAL ALIYORDU...
HALGOD BEREZNİK HESABINA ÇALIŞAN BİR CASUS BENCE... HAVADAN AVIMIZI GÖZETLİYELİM!
ÇOK BEKLEMEDİLER.
XLS
İŞTE BİR BEREZNİK UÇAĞI BİZE DOĞRU GELİYOR!
bakunin

(Devamı var)